Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

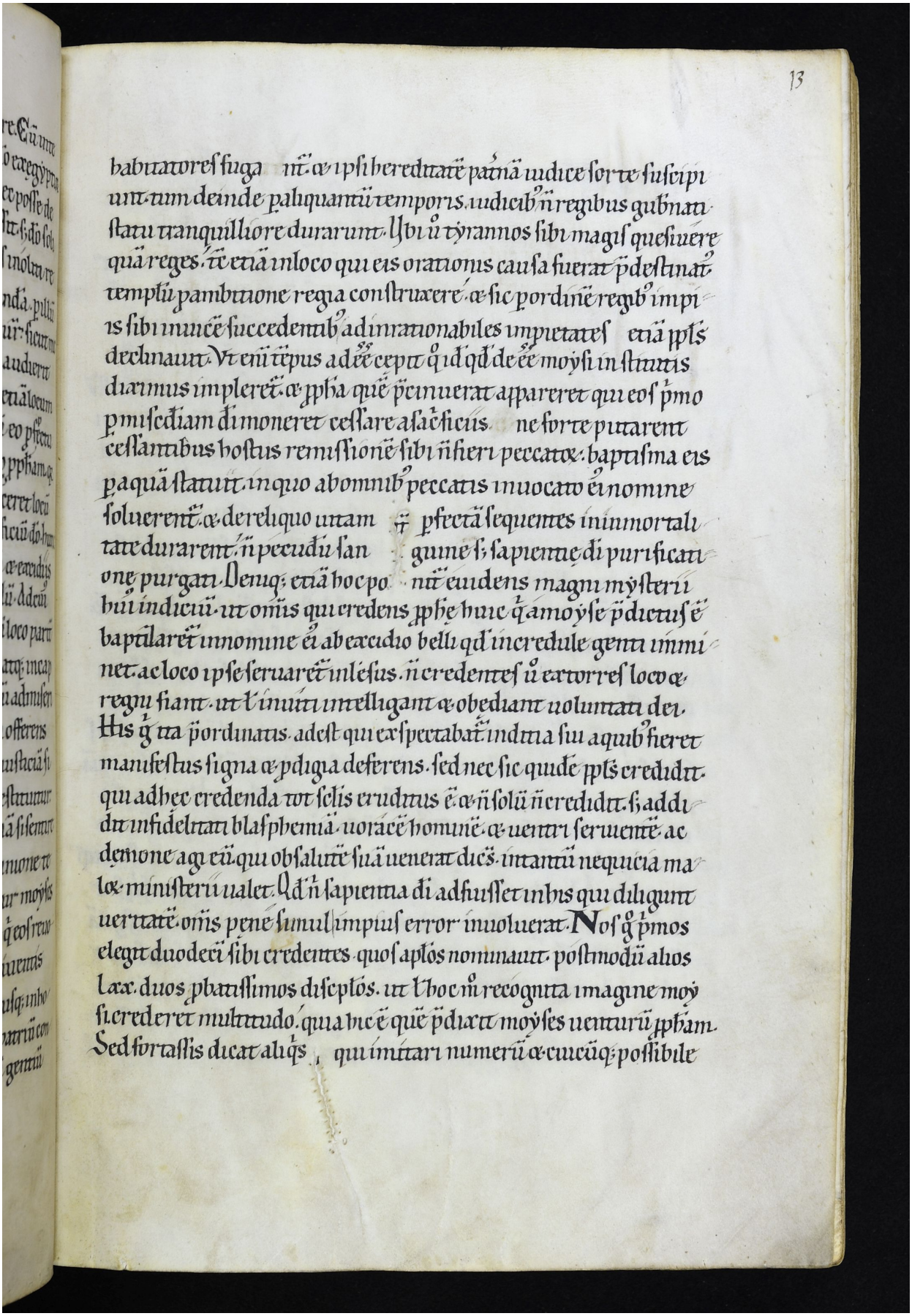

habitatores fuga nt. et ipsi hereditate patrna iudice sorte suscipi
unt. tum deinde paliquantu temporis iudicib n regibus gubnati
statu tranquilliore durarunt. Ubi u tyrannos sibi magis quesiuere
qua reges. te etia in loco qui eis orationis causa fuerat pdestinat
templu pambitione regia construxere. et sic pordine regib impi
is sibi iunce succedentib adinrationabiles impietates etia ppls
declinaunt. Vt eu tepus ad ee cepit q id qd de ee moysi in stituis
diximus impleret. et ppha que pe iuerat appareret qui eos pmo
p misediam di moneret cessare a sacrificiis ne forte putarent
cessantibus hostis remissione sibi n fieri peccate. baptisma eis
pa qua statuit. in quo ab omnib peccatis iuocato ei nomine
soluerent. et de reliquo uitam pfecta sequentes in immortali
tate durarent. n pecudu san gune s; sapiente di purificati
one purgati. Denq; etia hoc po nt eudens magni mysteri
bu indiciu. ut omis qui credens ppe hunc q amoyse pdictus e
baptizaret in nomine ei ab excidio belli qd incredule genti immi
net. ac loco ipse seruaret in lesus. n credentes u extorres loco et
regnu fiant. ut Vinuiti intelligant et obediant uoluntati dei.
His g tta pordinatis. adest qui exspectabat indutia sui a quib fieret
manifestus signa et pdigia deferens. sed nec sic quide ppls credidit.
qui ad hec credenda tot selis erudiitus e. et n solu n credidit. s; addi
dit infidelitati blasphemia. uoace homine. et uentri seruente ac
demone agi eu qui obsalute sua uenerat dices. in tantu nequicia ma
le ministeriu ualet. Qd n sapientia di adfuisset in his qui diligunt
ueritate omis pene simul impius error inuoluerat. Nos g pmos
elegit duodecim sibi credentes. quos aplos nominauit. postmodu alios
lxx. duos pbatissimos disciplos. ut Vhoc u recognita imagine moy
si crederet multitudo. qua uice que pdixit moyses ueniturum ppham.
Sed fortassis dicat aliqs qui imitari numeru et eiuscq; possibile